

DECIZIA nr. 24/2013
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. XXX S.R.L., CUI: xxx,
înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. xxx/2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice III din cadrul D.G.F.P. V, cu adresa nr. xxx/13.02.2013, înregistrată la registratura generală sub nr. xxx/13.02.2013, cu privire la contestația formulată de S.C. XXX S.R.L., CIF: xxx, cu sediul social în V, str. xxx, bl. xx, sc. x, ap. x, județul V, număr înregistrare la O.R.C. V: Jx/xx/2006, și înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. xxx/31.01.2013.

Contestația a fost formulată împotriva:

1. Deciziei de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. V – Serviciul de Inspecție Fiscală III;
2. Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013, încheiat de aceeași autoritate;
3. Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013;
4. Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013;
5. Procesului verbal de inspecție nr. xxx/08.01.2013.

Contestația are ca obiect suma totală de xxx lei, reprezentând:

- impozit pe profit: xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: xxx lei;
- penalități de întârziere: xxx lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013, (14.01.2013 conform ștampilei poștei aplicată pe confirmarea de primire), respectiv 30.01.2013, așa cum reiese din ștampila Registraturii Generale a D.G.F.P. V, aplicată pe contestația anexată în original la dosarul cauzei.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. xxx/08.02.2013, întocmit de inspectorii din cadrul Serviciului Inspecție Fiscală Persoane Juridice III și aprobat de conducerea A.I.F. din cadrul D.G.F.P. V, în care se specifică faptul că s-a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul V plângerea penală nr. xxx/16.01.2013 formulată împotriva S.C. XXX S.R.L. pentru prejudiciul total de xxx lei reprezentând obligații fiscale stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013 contestată de S.C. XXX S.R.L.

Constatând ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală a finanțelor publice V, prin Compartimentul soluționarea contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. XXX S.R.L.

I. S.C. XXX S.R.L. cu sediul în V, str. xxx, bl. xxx, sc. xxx, ap. xx, județul V, prin reprezentantul său legal DA, administrator, în baza O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulează contestație împotriva:

1. Deciziei de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. V – Serviciul de Inspecție Fiscală III;

2. Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013, încheiat de aceeași autoritate;

3. Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013;

4. Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013;

5. Procesului verbal de inspecție nr. xxx/08.01.2013, solicitând reanalizarea situației de fapt fiscale și prin desfășurarea rolului activ al inspecției fiscale stabilirea adevăratei stări de fapt fiscale.

În fapt, petenta contestă suma totală de xxx lei constituită din:

-diferență impozit pe profit – xxx lei;

-dobânzi/majorări de întârziere – xxx lei;

-penalități de întârziere – xxx lei, stabilită de inspecția fiscală ca urmare a neînregistrării veniturilor în sumă de xxx lei provenite de la 10 aparate destinate jocurilor de noroc tip slot-machine achiziționate cu factura nr. xxx/02.11.2011 de la SC EG SRL B.

În susținerea contestației, S.C. XXX S.R.L. precizează că aceste jocuri nu sunt și nu au fost niciodată în proprietatea petentei, nu au fost licențiate și autorizate pentru a fi amplasate în cadrul punctelor de lucru ale societății și nu are cunoștință despre această situație de fapt.

II. Urmare inspecției fiscale generale efectuate la S.C. XXX S.R.L., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice V au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-VS xxx din 08.01.2013.

Impozitul pe profit

Perioada verificată a fost cuprinsă între 01.01.2010 – 30.09.2012.

Verificarea la acest capitol a urmărit corecta delimitare a rezultatului financiar prin evidențierea integrală a veniturilor și legalitatea cheltuielilor efectuate; concomitent, pentru anumite categorii de cheltuieli s-a urmărit deductibilitatea acestora prin încadrarea în limitele și plafoanele impuse prin legislația în domeniu (cheltuieli de protocol, cheltuieli social-culturale, cheltuieli privind penalitățile și amenzile). S-a urmărit corecta evidențiere a obligațiilor de plată în contul impozitului pe profit, respectiv decontarea acestuia pe destinația legală și în termenele legale de exigibilitate.

Concluziile reținute se prezintă astfel:

Septembrie 2010 – conform situațiilor contabile de sinteză întocmite la 30.09.2010, societatea își soldează activitatea cu o pierdere contabilă în valoare de xxx lei, influențată din punct de vedere impozabil cu impozitul în valoare de xxx lei și cheltuielile cu amenzile și penalitățile în sumă de xxx lei, rezultând profit impozabil în valoare de xxx lei.

În conformitate cu prevederile art. 18, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care impozitul pe profit este mai mic decât impozitul minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, societatea este obligată la plata impozitului la nivelul acestei sume.

Prin urmare societatea a constituit și declarat impozit în valoare de xxx lei.

Decembrie 2010 – societatea își soldează activitatea cu o pierdere contabilă în cuantum valoric de xxx lei, influențată de cheltuielile cu amenzile și penalitățile în sumă de xxx lei, rezultând pierdere în sumă de xxx lei, fără diferențe față de evidența societății.

Anul 2011

La 31.12.2011 contribuabilul își soldează activitatea cu profit contabil în cuantum valoric de xxx lei.

În urma inspecției fiscale a rezultat profit impozabil în sumă de xxx lei, pentru care s-a stabilit impozit pe profit în valoare de xxx lei, rezultând o diferență față de evidența contabilă a societății în sumă de xxx lei.

Diferența la profitul impozabil a rezultat ca urmare a influențării profitului înregistrat de societate cu următoarele:

- cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă de xxx lei;
- cheltuieli cu amenzile și penalitățile în sumă de xxx lei (luate în calcul și de societate);

- venituri neînregistrate în sumă de xxx lei, care provin din faptul că societatea nu a înregistrat venituri din jocuri de noroc provenite de la 10 aparate tip slot-machine achiziționate de la S.C. EG S.R.L. cu factura nr. xxx/02.11.2011, achiziție pe care S.C. XXX S.R.L. nu a înregistrat-o în evidența contabilă, drept pentru care echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea veniturilor din aceste jocuri de noroc utilizând metoda marjei, luând în considerare veniturile înregistrate în celelalte perioade pentru aparatele de același tip, în conformitate cu prevederile art. 2, lit. c) din Ordinul MFP xxx/03.11.2011.

Estimarea veniturilor s-a făcut în conformitate cu art. 67, alin. (1), alin. (2) lit. b) și alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Septembrie 2012 – conform situațiilor la 30.09.2012, societatea își soldează activitatea cu profit contabil în cuantum valoric de xxx lei, influențat de organul de inspecție fiscală cu:

- cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă de xxx lei;
- cheltuieli cu amenzile și penalitățile în sumă de xxx lei (luate în calcul și de societate);

- venituri neînregistrate în sumă de xxx lei, care provin din faptul că societatea nu a înregistrat venituri din jocuri de noroc provenite de la 10 aparate tip slot-machine achiziționate de la S.C. EG S.R.L. cu factura nr. xxx/02.11.2011, achiziție pe care S.C. XXX S.R.L. nu a înregistrat-o în evidența contabilă, drept pentru care echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea veniturilor din aceste jocuri de noroc utilizând metoda marjei, luând în considerare veniturile înregistrate în celelalte perioade pentru aparatele de același tip, în conformitate cu prevederile art. 2, lit. c) din Ordinul MFP xxx/03.11.2011.

Estimarea veniturilor s-a făcut în conformitate cu art. 67, alin. (1), alin. (2) lit. b) și alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la 30.09.2012 rezultă profit impozabil în sumă de xxx lei, impozit pe profit aferent în sumă de xxx lei, cu o diferență față de evidența contabilă a societății în sumă de xxx lei.

Pentru diferența totală stabilită la impozitul pe profit în cuantum valoric de xxx lei echipa de inspecție fiscală a calculat dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxx lei până la data de 10.12.2012 și penalitate de întârziere de 15% aplicată o singură dată asupra obligației rămase nestinse după 90 de zile, în sumă de xxx lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele

normative invocate de contestatar și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de xxx lei, reprezentând:

- impozit pe profit: xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: xxx lei;
- penalități de întârziere: xxx lei,

stabilită în sarcina societății prin Decizia de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice V prin Compartimentul soluționarea contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice III din cadrul D.G.F.P. V a sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul V cu privire la aspectele constatate prin Procesul verbal nr. xxx/08.01.2013 ale cărui constatări se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V au stabilit prin RIF nr. F-VS xxx/08.01.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-VS zzz/08.01.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală următoarele obligații de plată suplimentare la bugetul de stat:

- impozit pe profit: xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: xxx lei;
- penalități de întârziere: xxx lei.

Diferența de impozit pe profit în sumă totală de xxx lei este aferentă veniturilor neînregistrate în cuantum valoric de xxx lei care provin din faptul că petenta nu a înregistrat venituri din 10 aparate destinate jocurilor de noroc tip slot-machine achiziționate de la S.C. EG S.R.L. cu factura nr. xxx/02.11.2011, achiziție pe care S.C. XXX S.R.L. nu a înregistrat-o în evidența contabilă.

În conformitate cu O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferențele constatate au fost calculate dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere.

Pentru faptele prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală consideră că au fost încălcate prevederile art. 9, alin. (1), litera c) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice III din cadrul D.G.F.P. V a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul V plângerea penală nr. xxx/16.01.2013 formulată împotriva S.C. XXX S.R.L. pentru prejudiciul total de xxx lei reprezentând obligații fiscale stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013 contestată de S.C. XXX S.R.L.

În drept, art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența

indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, hotărâtoare în emiterea unei decizii de soluționare a contestației sunt cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care în speță există suspiciuni de evaziune fiscală, ori a nu lua în considerare aceste cercetări ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele care ar decurge din această situație.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 alin. (1) lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. (1) lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că “întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin. 2, din Codul de Procedura penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr. 72 din 28 mai 1996, prin care aceasta a reținut că “nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

De asemenea, prin Decizia nr. 449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că, “pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept “penalul ține în loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. (2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția generală a finanțelor publice V prin Compartimentul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care în temeiul art 216 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.”, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de xxx lei, reprezentând:

- impozit pe profit: xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: xxx lei;
- penalități de întârziere: xxx lei,

procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu”.

2. Referitor la contestația formulată împotriva:

-Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013;

-Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013 și

-Procesului verbal nr. xxx/08.01.2013, **cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice V, prin Compartimentul soluționare contestații are competența materială de a soluționa aceste capete de cerere.**

În fapt, ca urmare a inspecției fiscale efectuate la S.C. XXX S.R.L. care a cuprins perioada 01.01.2010 – 30.09.2012, s-au emis Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013 și Procesul verbal nr. xxx/08.01.2013, în care s-au consemnat constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal, precum și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013 prin care organele de inspecție fiscală au dispus ca măsură să se înregistreze în evidența contabilă diferențele stabilite prin decizia de impunere nr. F-VS xxx/08.01.2013.

În drept, potrivit art. 205 alin. (1), alin. (3) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.” iar potrivit art. 206 alin. (2) din același act normativ:

“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

De asemenea, potrivit art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare :

„Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;”

Referitor la actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precizează următoarele:

”Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) *** Abrogată

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

Totodată, Ordinul nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la punctul 5 precizează următoarele:

“5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 209 din Codul de procedură fiscală - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.”

Deasemenea, potrivit art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente” iar la punctul 5.3. din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se stipulează următoarele:

„Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține faptul că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V, prin Compartimentul soluționare contestații are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare, ori raportul de inspecție fiscală și procesul verbal nu se încadrează în niciuna din aceste categorii.

Totodată măsurile stabilite în sarcina S.C. XXX S.R.L. prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013 nu vizează măsura de diminuare a pierderii fiscale.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus se reține că soluționarea contestației formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013, Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013 și Procesului verbal nr. xxx/08.01.2013 intră în competența organelor fiscale emitente ale actelor administrative contestate, Direcția generală a Finanțelor Publice V prin Compartimentul soluționare contestații neavând competență de soluționare a contestației formulată împotriva actelor administrative anterior menționate, așa încât pentru aceste capete de cerere **va fi declinată competența de soluționare** în favoarea Activității de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V, în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri, raportului de inspecție fiscală și procesului verbal contestate.

3. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice V, prin Compartimentul soluționare contestații se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care petenta nu aduce nicio motivare în susținerea contestației.

În fapt, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS xxx din 08.01.2013, echipa de inspecție fiscală a decis nemodificarea bazei de impunere pentru următoarele obligații fiscale verificate:

Nr. crt.	Denumire impozit, taxă, contribuție	Perioada verificată	
		De la data	Până la data

1.	Taxa pe valoarea adăugată-trimestrial	01/01/2010	30/09/2012
2.	Contribuția de asigurări sociale datorată de angajator	01/01/2010	30/09/2012
3.	Contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați	01/01/2010	30/09/2012
4.	Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator	01/01/2010	30/09/2012
5.	Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator	01/01/2010	30/09/2012
6.	Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați	01/01/2010	30/09/2012
7.	Contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale	01/01/2010	30/09/2012
8.	Contribuția de asigurări de sănătate datorată de angajator	01/01/2010	30/09/2012
9.	Contribuția de asigurări de sănătate reținută de la asigurați	01/01/2010	30/09/2012
10.	Contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice sau juridice	01/01/2010	30/09/2012
11.	Taxa jocuri de noroc	01/01/2010	30/09/2012
12.	Taxa anuală de autorizare a jocurilor de noroc, regularizată periodic, în funcție de realizări	01/01/2010	30/09/2012
13.	Taxe pentru organizarea și exploatarea jocurilor de noroc	01/01/2010	30/09/2012
14.	Impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor	01/01/2010	30/09/2012
15.	Impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice	01/01/2009	30/09/2012

Se reține că S.C. XXX S.R.L. contestă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013, fără a prezenta motive de fapt și de drept în susținerea contestației.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) și art. 213 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum urmează:

“ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

De asemenea, **în drept**, sunt aplicabile și dispozițiile pct. 2.5 și pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011, în temeiul cărora :

“2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; ”.

Față de cadrul legal menționat, de actele și documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. V reține că, deși contestă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013, contestatoarea nu a prezentat motivele de fapt și de drept privind această cerere iar organul de soluționare a contestațiilor nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept care au stat la baza atacării actului administrativ fiscal, respectiv Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013.

În aceste condiții, contestația formulată de S.C. EROBET S.R.L V împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013 se privește ca nemotivată, urmând a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele arătate, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie precum și în baza prevederilor art. 209 alin. (2), art. 214 alin. (1) lit. a), art. 216 alin. (1) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 10.1, pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E:

Art. 1. Suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală de xxx lei, reprezentând:

- impozit pe profit: xxx lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: xxx lei;
- penalități de întârziere: xxx lei, stabilite prin **Decizia de impunere nr. F-VS**

xxx/08.01.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. V – Serviciul de Inspecție Fiscală III, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Art. 2. Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent, conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pe latura penală.

Art. 3. Declinarea competenței de soluționare a contestației formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva:

-Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/08.01.2013;

-Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS xxx/08.01.2013 și

-Procesului verbal nr. xxx/08.01.2013 în favoarea Activității de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V, în calitate de organ emitent al actelor administrative contestate.

Art. 4. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx/08.01.2013.

Art. 5. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie, în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare celor în drept.

Art. 6. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

**DIRECTOR EXECUTIV,
XXX**

Red./dact. 4ex
xx